

Dosarul nr. 2ra-1584/19

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: I. Cotea

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Ostap, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Ostap împotriva lui Dmitrii Ostap cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 8 mai 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 9 octombrie 2018, Svetlana Ostap a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitrii Ostap cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei alimentare de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că s-a căsătorit cu pârâtul la data de 28 ianuarie 2017, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă sub nr. 02 de către primăria satului Iargara, r-nul Leova.

Din căsătorie au un copil minor xxxxx, născut la xxxxx, care în prezent nu locuiește împreună cu pârâtul deoarece permanent era numită și înjosită cu cuvinte necenzurate.

A invocat că în tot acest timp pârâtul nu acorda ajutor material pentru întreținerea copilului, dacă procura scutece sau haine pentru copil trebuia să-i prezinte bonurile.

Astfel, reieșind din faptul că nu au înțelegere în familie, consideră că păstrarea familiei nu mai este posibilă, totodată, reclamanta a menționat că reieșind din faptul că pârâtul nu este angajat în câmpul muncii, lucrează peste hotarele Republicii Moldova, consideră că încasarea pensiei de întreținere urmează a fi dispusă în sumă bănească fixă.

A menționat că potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimumul de existență pentru copii pentru anul 2018 este de 1994 lei, respectiv consideră că de la pârât urmează să fie încasată pensia alimentară pentru întreținerea copilului, în mărime de 1 000 lei.

În acest context, reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei dintre Svetlana Ostap și Dmitrii Ostap înregistrată la 28 ianuarie 2017 de Primăria sat. Iargara, r-nul Leova, cu nr.02, încasarea de la Dmitrii Ostap în folosul acesteia a pensiei de întreținere pentru copilul minor xxxxx, născut la xxxxx, în mărime de 1 000 lei lunar până la atingerea majoratului din data depunerii acțiunii, cât și încasarea cheltuielilor de judecată de la pârât în folosul reclamantei în sumă de 3000 lei pentru asistența juridică și taxa de stat în sumă de 40 de lei.

Prin hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a admis acțiunea înaintată de Svetlana Ostap, s-a desfăcut căsătoria dintre Dmitrii Ostap și Svetlana Ostap (Arcuș), înregistrată la 23 ianuarie 2017, cu nr. 2 la Primăria s. Iargara, r-nul Leova.

S-a încasat de la Dmitrii Ostap în folosul Svetlanei Ostap pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor xxxxx, născut la xxxxx, în cuantum de 1 000 lei lunar, începând cu 9 octombrie 2018 până la majoratul copilului.

S-a încasat de Dmitrii Ostap taxa de stat în cuantum de 360 de lei.

S-a respins capătul de cerere înaintat de Svetlana Ostap împotriva lui Dmitrii Ostap cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Prin decizia din 8 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de avocatul Galina Reșulschi, în interesele Svetlanei Ostap.

S-a casat parțial hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central, în partea respingerii cerinței reclamantei Svetlana Ostap cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare și s-a pronunțat o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a încasat de la Dmitrii Ostap în beneficiul Svetlanei Ostap cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 40 de lei și pentru asistența juridică în sumă de 1 500 lei.

În rest, hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central s-a menținut.

În susținerea soluțiilor, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut că în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că căsnicia între Svetlana Ostap și Dmitrii Ostap nu mai poate fi menținută deoarece pe parcursul conviețuirii comune, părțile nu au reușit să creeze în familie o atmosferă de încredere, mai mult timp nu locuiesc împreună și nu duc o gospodărie comună, familia purtând doar un caracter formal, respectiv instanțele au ajuns la concluzia că căsătoria urmează a fi desfăcută.

La fel, instanțele judecătorești au conchis că odată ce părinții au obligații egale de a-și întreține copii minori la o dezvoltare fizică, intelectuală, spirituală și socială și ținând cont de interesul superior al copilului, de faptul că pârâtul nu are un loc de muncă stabil, însă este de acord să achite pensie de întreținere în sumă bănească fixă, s-a stabilit pensia alimentară în sumă fixă de 1 000 lei lunar pentru întreținerea copilului minor, începând cu data adresării în instanța de judecată până la atingerea majoratului.

Însă, instanța de apel cu referire la soluția instanței de fond privind respingerea pretenției reclamantei de încasare a cheltuielilor de judecată a constatat netemeinicia acesteia, reținând că reieșind din necesitatea și rezonabilitatea cheltuielilor pentru asistență juridică, complexitatea cauzei, de a încasa de la Dmitrii Ostap suma de

1500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

La 13 iunie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Svetlana Ostap, reprezentată de către avocatul Galina Reșulschi a declarat recurs împotriva deciziei din 8 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea parțială a deciziei din 8 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, în partea încasării de la Dmitrii Ostap în beneficiul Svetlanei Ostap a cheltuielilor de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 40 de lei și pentru asistența juridică în sumă de 1 500 lei și în această parte, de emis o nouă hotărâre prin care să fie încasat de la Dmitrii Ostap în beneficiul Svetlanei Ostap a sumei integrale de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de încasa de la pârât în folosul reclamantei doar 1 540 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, or potrivit materialelor cauzei se atestă faptul existenței bonului de plată, a muncii depuse de avocat și necesitatea participării ultimei pentru întocmirea și depunerea cererii de chemare în judecată, participarea în ședințele de judecată, suma de 3000 lei fiind una necesară și rezonabilă cauzei examinate. Respectiv, consideră că de la pârât urmează a fi încasat și restul sumei de 1 500 lei ce a fost achitată de reclamantă pentru acordarea asistenței juridice.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 8 mai 2019, fiind expediată participanților la proces la data de 4 iunie 2019 (f.d. 74), însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurentă a deciziei instanței de apel.

Astfel, se apreciază că recursul a fost declarată în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 9 iulie 2019 în adresa intimatului Dmitrii Ostap a fost expediată copia recursului declarat de Svetlana Ostap cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

În termenul stabilit intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Svetlana Ostap, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Svetlana Ostap, reprezentată de avocatul Galina Reșulschi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari